

F. t. L. om Ændr. i L. om Indf. af dansk Personret m. v. i de sønderjydske Landsd.

ven er truffet anden Bestemmelse. En saadan Undtagelse er bl. a. sket ved Lovens § 12, hvorefter dansk Rets Regler om viljesbestemt Underpant i Løsøre ikke finder Anvendelse i de sønderjydske Landsdele. Derimod gælder for lovbestemt Underpant i Løsøre Hovedregelen i Lovens § 1.

Efter den i de nævnte Landsdele hidtil gældende Ret kunde viljesbestemt Panteret i Løsøre imidlertid overhovedet ikke stiftes, og denne Regel opretholdes som nævnt ved Lovens § 12. Imidlertid var der ved B. G. B. §§ 559 og 585 indrømmet Bortforpagteren en lovbestemt Panteret i Forpagterens Ejendele og Bedriftens Frugter. I dansk Ret er der ved Konkurslov 25. Marts 1872 § 152, 2det Stykke, aabnet Adgang til at stifte en lignende Panteret ved Aftale, altsaa som viljesbestemt. Da den nævnte Regel i Konkursloven imidlertid ifølge Bestemmelsen i Lov Nr. 259 § 12 ikke kan finde Anvendelse i de sønderjydske Landsdele, og da de hidtidige Regler om lovbestemte Panterettigheder i Medfør af samme Lovs § 1 er bortfaldne den 1. Januar 1922, bliver Følgen, at der ved Forpagtningskontrakter, der er indgaaede efter 1. Januar 1922, ikke er opstaaet og ikke af Parterne har kunnet stiftes nogen Panteret af den omhandlede Beskaffenhed.

Det maa imidlertid anses for uheldigt, at Udlejeren af en Landejendom ikke kan opnaa en saadan Sikkerhed for Kontraktens

behørlige Opfyldelse, som han baade ifølge den i Landsdelene hidtil bestaaende og den i det øvrige Danmark gældende Ret har Adgang til, og man har derfor foreslaaet ovenstaaende Regel. Naar man har valgt at gaa den Vej at lade Panteretten stiftes som lovbestemt og ikke har indført Regelen i Konkurslovens § 152, 2det Stykke, er det, fordi dansk Rets Regler om Kundgørelse af viljesbestemt Underpant ved Tinglæsning og det dertil knyttede Protokollations- og Registreringssystem ikke er indført i de sønderjydske Landsdele.

Paa den ved Paragraffen indførte Panteret vil i øvrigt dansk Rets almindelige Regler om lovbestemt Panteret finde Anvendelse.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke bemærkes særligt, at ligesom det er en Selvfølge, at allerede bestaaende Panterettigheder ikke er bortfaldne ved dansk Rets Ikrafttræden den 1. Januar 1922, saaledes er det naturligvis ikke Meningen at give Bestemmelsen tilbagevirkende Kraft i den Forstand, at Panteretten ved Kontrakter, der er indgaaede mellem 1. Januar 1922 og Lovens Ikrafttræden, skulde anses stiftet samtidig med Kontrakten. Panteretten, der indføres ved Loven, kan først faa Retsvirkning fra det Tidspunkt, Loven træder i Kraft, og kan ikke gøres gældende overfor Rettigheder, der forinden er erhvervede over de af Retten omfattede Genstande.